

[Nathalie Lind.]

Til pynt og reklame blev de også brugt i de følgende måneder. Jeg kan nævne forskellige eksempler. Jeg har en skrivelse her, udsendt af socialdemokraterne i Silkeborg, hvor man over for pensionisterne, som man inviterer til et særligt valgmøde, påpeger, at man har gennemført en forholdsvis forringelse af deres pensioner:

„Under de tidligere socialdemokratiske regeringer blev jeres pensioner reguleret i takt med lønudviklingen på arbejdsmarkedet.“

Der står videre:

„I har ganske vist ikke nogen strejkeret, men I har et meget vigtigt middel, jeres kryds på valgdagen, brug det med omtanke, stem på socialdemokratiet, der altid har søgt at varetage pensionisternes kår på bedste måde.“

Jeg er bange for, at de pensionister, der måtte have fulgt dette råd, kan føle sig lidt skuffede, for hvad fik de? De fik nøjagtig det samme resultat af den socialdemokratiske regering, som VKR-regeringen havde arbejdet på.

Jeg har en endnu mere klar udtalelse, som jeg også gerne vil have lejlighed til at citere. Den stammer fra en pjece fra socialdemokratiet udsendt under valgkampen, som hedder „En mere menneskelig pensionistpolitik“. Der står mange interessante ting her, også mange ting, som jeg fuldt ud kan tilslutte mig, bl. a. et afsnit om bedre information til pensionisterne. Jeg vil ønske den nye socialminister alt mulig held med at trænge igennem over for Danmarks radio, så man kan overvinde betænkelighederne ved at indføre en særlig nyhedstjeneste på det sociale område. I denne pjece kommer man også ind på reguleringen af pensionerne i foråret 1971. I et afsnit, der hedder „Det blev dyrt for pensionisterne“, står der:

„Pensionisterne følte sig snydt ved reguleringen af pensionerne i 1971, hvor regeringen spiste dem af med en stigning på kun 3,5-4 pct. inkl. efterslæb og dyrtidsregulering.“

I et andet afsnit med overskriften „Regulering af pensionerne efter stigningerne på arbejdsmarkedet“ står der:

„Det må være en naturlig ret, at pensionerne reguleres, så de følger lavtlønsstigningerne“.

Man angiver i kroner og øre, hvor meget dette ville have betydet for den enkelte pensionist: 84 kr. mere om måneden for ægtepar og 57 kr. for enlige i stedet for de 28 kr. og 17 kr., som VKR-regeringen gav dem.

Til sidst vil jeg ligesom hr. Simonsen sige til socialministeren, at også fra mit partis side ser vi stærkt frem til at få det lovforslag, som er omtalt i åbningstalen, om løsning af pensionisternes skatteklamme. Jeg havde allerede ved behandlingen af disse forslag i maj måned anledning til at pege på, at vi burde være tilbageholdende med de store generelle forøgelse, fordi vi også derved berøvede os muligheden for at sætte ind på det område, som netop i særlig grad vanskeliggør forholdene for pensionisterne, nemlig den skatteklamme, jeg lige omtalte.

Blot til allersidst dette: jeg har set, at den nuværende arbejdsminister har fremsat udtalelser om, at pensionisterne burde have forhandlingsret. Det er nok et spørgsmål, som vi ved en anden lejlighed kan komme tilbage til. Men det, jeg finder anledning til at tage frem her, er: har disse forslag, denne indregning, været drøftet med og været forelagt pensionisternes organisationer, og hvad er deres indstilling til den ændrede holdning fra socialdemokratiet? Jeg ved udmærket godt, at det ikke er sædvanligt at drøfte følgelovgivning af denne art med pensionisternes organisationer, men spørgsmålet om forhandlingsret er jo netop bragt frem igen af den nuværende regering, og der foreligger, som jeg har kunnet påpege her, den helt usædvanlige situation, at det ændringsforslag, man fremsatte i maj måned om ekstra 300 mill. kr., det vil man ikke gennemføre i dag. Som bekendt ønskede pensionisterne i foråret en forbedring på 1,4 milliard kr., og da udtalte man, at når de ikke fik deres ønsker opfyldt, så skulle landets 600.000 pensionister nok vide at huske dette på valgdagen.

Det er denne baggrund, der nu gør, at jeg spørger — også i forbindelse med de valglofter, jeg har omtalt — om man har orienteret pensionisternes organisationer om sin ændrede holdning.

Jeg slutter med at sige, at dette er ikke en kritik af regeringen, tværtimod, det er en anerkendelse af, at man nu tager de økonomiske forhold alvorligt i betragtning, og jeg kan derfor, som jeg indledte med at sige,